

עת"א (חיפה) 46418-09-15 - אריאל נתנוב, נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

עת"א (חיפה) 46418-09-15 - אריאל נתנוב, נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח' מחוזי חיפה
עת"א (חיפה) 46418-09-15

אריאל נתנוב,

ע"י ב"כ עו"ד בוריס שרמן (סנגוריה ציבורית)

נגד

1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

ע"י היעוץ המשפטי של שב"ס

2. מדינת ישראל

ע"י פרקליטות פלילית מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

[31.12.2015]

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

פסק דין

עניינה של עתירה זו בהחלטת מפקד המחוז הצפוני של שב"ס, אשר אימץ את המלצת הממונה על עבודות השירות, והורה כי העותר ירצה את יתרת מאסרו כמאסר בפועל במתקן כליאה.

על העותר נגזר לרצות שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. יצוין כי מדובר בבחור צעיר, והעבירה שביצע ועליה נשפט, הייתה עוד בעת היותו קטין. עם זאת, מתחילת ריצוי עבודות השירות נעדר העותר ימים רבים ללא אישור, כאשר בחלקם גם הגיע לעבודה באיחור. הוא זומן למספר שיחות התראה ואזהרה, לחלקן התייצב ולחלקן לא טרח להתייצב. ניתנו לו הזדמנויות והתראות, ואולם הוא המשיך להיעדר. הוא זומן לשימוע ראשון, שם הוזנה וניתנה לו הזדמנות נוספת.

לאחר השימוע הראשון לא התמיד העותר בעבודתו והמשיך ברצף היעדרויות ואיחורים. נערך לו שימוע שני. גם במקרה זה ניתנה לו הזדמנות, אלא שהעותר לא השכיל לנצל הזדמנות זו והמשיך בהיעדרויותיו. הוא זומן לשימוע שלישי ובעקבותיו המליץ עורך השימוע על הפסקת עבודות השירות, ומפקד המחוז הצפוני של שב"ס אישר את ההמלצה והורה כי העותר ירצה את מאסרו כמאסר בפועל במתקן כליאה. ב"כ העותר לא טען, למעשה, כנגד תקינות ההחלטה המנהלית. טענתו העיקרית הייתה כי העותר סובל מבעיית שינה. לטענת בא כוחו, כפי שהושמעה בדיון מיום 6.12.15, מדובר בבעיה רפואית ובהתאם הוא הפנה את העותר למעבדת שינה, ובהמשך המציא מסמכים אשר הועברו לרופא שב"ס לבחינה. עם זאת גם לאחר עיון במסמכים לא מצא רופא שב"ס כי קיימת בעיה רפואית המונעת מהעותר לעבוד, ומכאן גם שלא השתנתה החלטת שב"ס בעניינו.

בפרוטוקול הדיון מיום 27.12.15 חזר ב"כ העותר על טענותיו, ואולם בין השורות עלה גם הנושא כי העותר למעשה עובד בעבודה נוספת בשעות הערב. יתכן שעניין זה, ולא בעיה רפואית, הוא שגרם לעייפות הרבה שחש העותר, אשר אינו מסוגל להגיע לעבודה. בנסיבות אלו לא מצאתי מקום לקבוע כי אכן מדובר בבעיה רפואית של נדודי שינה, אשר אין לה את הפתרון הראוי במסגרת עבודות שירות.

כפי שצוין, ניתנו לעותר כבר מספר רב של הזדמנויות והוא לא השכיל לנצל אותן. עם זאת, ולפנים משורת הדין, החלטתי להורות לשב"ס לבחון כעת שוב את אפשרות שילובו של העותר בעבודות שירות. כפי שהבהיר ב"כ העותר בטיעונו ביום 27.12.15, הובהר לעותר כי הוא לא יוכל להמשיך לעבוד בעבודה נוספת, וזאת במקביל לעבודות שירות, מאחר וככל הנראה הדבר גורם לו לקשיי תפקוד. במקרה שבפני מדובר בעותר שהוא אדם צעיר, אשר כאמור, העבירה שביצע ובגינה הוא מרצה מאסר נעברה בעת היותו קטין. המאסר הנוכחי אשר נגזר עליו הוא מאסרו הראשון. משמעות הפקעת עבודות השירות היא שיהיה על העותר לרצות כעת מאסר קצר. בהביא בחשבון נתונים אלו ותוך שלנגד עיני עומד דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים (דו"ח ועדת דורנר), אשר פורסם בחודש נובמבר 2015, סבור אני כי יש להביא בחשבון את השלכותיו של מאסר קצר ראשון על אדם צעיר, זאת כפי שעולה מהמחקר המעמיק שבוצע על ידי הוועדה הנ"ל. כאשר מביאים בחשבון את האמור שם, נראה שבמקרה זה אי-מתן הזדמנות נוספת לאדם צעיר, אשר ככל הנראה ניסה להמשיך ולהתפרנס במקביל לביצוע עבודות שירות, וכתוצאה מכך כשל ולא מילא את חובותיו לריצוי העונש כנדרש, באופן שבו ירצה שישה חודשי מאסר, מהווה צעד שעלול לחרוג מהמידתיות הראויה.

ער אני לכך כי ההליך המנהלי בעניינו של העותר היה תקין ואין לעותר אלא להלין על עצמו. ואולם בשים לב לגילו הצעיר וכל האמור לעיל, וכדי למנוע את הנזק האפשרי ממאסר קצר לראשונה בחייו של צעיר זה, ולאחר שבא כוחו הבהיר לו כי לא יוכל להמשיך לעבוד, וכן החל לטפל בהסדרת טיפול רפואי עבורו, נראה כי יש מקום לתת לו הזדמנות נוספת ואחרונה לרצות את מאסרו בעבודות שירות.

אשר על כן אני מורה כי העותר יזומן לשימוע רביעי, ובמסגרתו תיבחן האפשרות לתת לעותר הזדמנות אחרונה להשלים את ריצוי עונשו בעבודות שירות. יובהר לעותר, וזאת אם תימצא המסגרת המאפשרת את העסקתו בעבודות שירות, כי ככל שלא יעמוד בתנאים, ימשיך לאחר לעבודה או להיעדר ממקום העבודה, כי אז לא תינתן לו הזדמנות נוספת ויהיה עליו לרצות את יתרת מאסרו במתקן כליאה. כאמור, מדובר בהחלטה הניתנת לפנים משורת הדין ואך ורק מחמת גילו הצעיר, ואולם זאת תהיה ההזדמנות האחרונה בעניינו. ניתנה היום, י"ט טבת תשע"ו, 31 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא